זרע קודש — האזינו

האזינו השמים ואדברה כו' יש להבין למה לשמים בלשון דיבור ולארץ לשון אמירה כדקדוק רש"י ולכאורה לשמים יותר צריך לדבר רכות שהם יותר חשובים מארץ גם השני ההי"ן המ' לכאורה יתירים דהו"ל למימר האזינו שמים ותשמע ארץ אמנם הנה מצינו בספרים שב' ההי"ן שבשם הוי' נקראי' במקובלים רחל ולאה וזה פי' שם "הגדולה לאה ושם "הקטנה רחל ולהבין זה לערכינו דהנה אז"ל שבאות ה' נברא העולם שהוא בחי' הבל כמ"ש במ"א שתיכף כשאדם מוציא קול בלא כוונה הוא דוגמת אות ה' בהוצאתה בפה והנשמה הוא ממה שנפח בו י"ת הבל כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים ונשמה לשון נשימה וזהו נשמה נשם ה' שהנשמה שהוא דוגמת אות ה' משם נשם הוא ההבל והוא חיותו של אדם ובנשמה ה' בחי' נר"נ ח"י ולכן באדם כמה בחי' של ה' דברים כמו ה' כנפי ריאה וה' חושים וה' מוצאת הפה והנה ה' מוצאת הפה אף שאינם נראה בעינים ועכ"ז יש לנו בהם תפיסה והשגה קצת אבל יש בחי' גדולה מזו הה' חושים ריח וטעם ומישוש וראי' ושמיעה שמקורם ושורשם במחשבה ולכן אין אנו מבינים ואין לנו השגה בהם כלל ויש עוד בחי' גבוה מזו מה שאחז"ל במש' ברכות בה"ד שנידמת צורה ליוצרה כביכול מה הקב"ה זן כך הנשמה ונמצא ה' דברים מצינו שהם מושגים ה' מוצאת הפה וה' גבוהים מהם וכל מה שיש באדם נשתלשל כך מעולמות עליונים שיש בהם בחי' אלו דוגמתם כביכול ונוכל לכנות שהה' מוצאת הפה הם בחי' רחל שבעולמות עליונים מה' אחרונה שבשם הוי' וה' חושים מה' ראשונה שבשם הוי' שנקראת ה' גדולה לאה והם עלמא דאתכסיא ואתגליא ונוכל לומר שהה' גדולה יהי' נקרא ונצרף לבחי' עליונה נקראת שמים וז"ש השמים וה' קטנה יהי' נקרא ונצרף לארץ ה' ארץ וז"ש אני ה' אענה את השמים והשמים יענו את הארץ והארץ כו' והנה כל שהקדושה יותר גבוה נוכל לומר שיש שם גבורות יותר אף שבאמת כל שהקדושה גבוה יותר החסדים שם ביותר רק מחמת תוקף ועוז שמתגברת הקדושה הגדולה תהי' בחי' גבורה וגם מחמת שהחסדים מתגברים על הדינים ונכנעים כל הדינים וגם מחמת שהקדושה גדולה בערך הנבראים נק' גבורה שהפחד שם יותר גדול ולכן אף ששם חסדים גמורים מ"מ בערך הנבראים נקרא גבורה ולזה מצינו בשם אל שהוא חסד כמ"ש חסד אל כל היום ועכ"ז תיבת אל פי' קשה מלשון אילי הארץ כמבואר בזוה"ק באדרא רבא כי התגברות החסדי' צריך להיות לאכפי' דינין ולכן שערא דדיקנא קשישין אינון והנה מצינו ששם זה שם אל כתוב בס' שהוא כשהשם הוי' מתמלא במילוי גי' ס"ג שמילוי שלו ג' יודי"ן ואל"ף והנה ענין המילוי כשאנו פועלין במעשינו שימלא כבודו את כל הארץ שיהי' מלא כ"ה כבודו זהו בחי' מילוי השם והנה שם ס"ג עה"כ גי' ס"ד גי' אוזן שמשם כח השמיעה נשתלשל באוזן וז"ש האזינו לשון אוזן השמים ה' שמים הוא בחי' ה' גדולה ששם הקדושה מתגברת כנ"ל בשם אל שבא משם ס"ג ושם בחי' אוזן כביכול ולכן ואדברה קשות כי שם בחי' קישוי כנ"ל שצריך גבורות לאכפי' דינין וז"ש בזוה"ק דמבינה דינין מתערין אף שבאמת הם חסדים גמורים ותשמע הארץ אמרי פי שיש בחי' ה' קטנה ה' ארץ שאינה גבוה כה' שמים ונק' פי גי' צ' שאין לה מגרמה כלום רק כללות ט' ספירו' כ"א כלול מעשר והנה אנו מתפללין ונפשי כעפר לכל תהי' להבין זה ובפרט שאין אנו אומרים וגופי כעפר כו' רק ונפשי רק הפי' הוא כך דהנה אנו רואין בארץ ועפר שמצמיח לנו כל מיני טובות שבעולם ועוד הפלא ופלא מצינו בארץ שכל מה שמוספים עלי' זבל הוא מצמחת יותר אף שהזבל הוא דבר מאוס מאוד וכן כל מה שהזבל מטונף בטנופות יותר מצמיח עוד יותר והענין הוא שהארץ מבררת אף קצת מהקצת טוב עדיין שבטנופת ונוטלת מזה הטוב כח הצמיחה עד שפועלת שמזה הטנופת בא ג"כ איזה דבר שבקדושה שפועל כח הצמיחה ואח"כ מברכין עלי' המוציא לחם מן הארץ וכל ברכת הנהנין וז"ש ונפשי כעפר לכל תהי' שמכל דבר אף מה שנראה לעין שאין בו טוב כלל כנ"ל ג"כ נפשי תוציא מזה נ"ק והטוב שבו כעפר הנ"ל וז"ש ותשמע הארץ אמרי פי כל מה שפי מדבר יהי' בכוונה או שלא בכוונה כראוי הכל תקבץ הארץ העליונה ותעלה הדיבורים למעלה כנ"ל בארץ התחתונה כן הארץ עליונה תוציא ותברר דיבורינו להעלות הטוב שבהדיבורים למעלה ולמעלה וז"ש ותשמע לשון קיבוץ כמו וישמע שאול את העם הארץ ה' ארץ כנ"ל ה' מוצאת הפה ולהבין מה זה נקרא פה כי הלשון והחניכיים והשיניים והשפתיים כ"א יש לו שם מיוחד בפ"ע ומה נק' פה רק הקיבוץ ה' מוצאת יחד נק' פה וז"ש ותשמע הארץ ותקבץ אמרי פי לקדושה יערוף כמטר לקחי להבין מ"ש לקחי אפשר שהוא בחי' קשה כמו דיבור או ממוזג בין דיבור קשה לאמירה רכה והנה כבר אמרנו שהארץ מוציאה הטוב וכל נ"ק וכן בחי' ה' ארץ עליונה רק זה א"א להיות רק ע"י השפעה מה' שמים כמ"ש והשמים יענו את הארץ כמו שאנו רואין שא"א לארץ התחתונה לצמוח רק ע"י גשם משמים והנה כשנבחין מצינו עוד דבר פלא שהגשם נראה לנו אחד ועכ"ז כל עשב יש לו מראה לעצמו אודם ושחור ודומיהם וכן טעמים נפרדים אף שגשם א' לכולם וכן ריחות נפרדים רק הענין כך שבאמת יש ב' בח' גשם ומטר הגשם הוא כפשוט מלשון גשמיות שמצמיח גשמיות העשב וזרעים ומטר יכול להיות שאינו מגושם כ"כ כמו הגשם וזה נותן בהצמחים הצבע וטעם וריח לכ"א לפי שרשו בגזירת רצונו י"ת כי אין לך עשב מלמטה כו' לזה נק' מטר ר"ת "מראה "טעם "ריח ועכ"ז לא הי' באפשר שהארץ תצמיח מזה הגשם והמטר עד שיורד עוד טל הוא יותר דבר רוחני

הסמוי מן העין יותר אף ממטר וזה פועל הצמיחה וכן הוא בבחי' העליונות שהארץ פועלת פעולתה ע"י השפעה לה מבחי' ה' עליונות ה' שמים ויש בחי' גבוהים על גבוהים בקדושה כמשל הנ"ל ה' חושים גבוהים יותר מה' מוצאת הפה וה"ה דברים שנמשלה נשמה ליוצרה גבוה עוד יותר וז"ש יערוף כמטר לקחי כנ"ל שהארץ עליונה תצמיח ע"י דבורינו כבחי' מטר וזה לקחי שהוא ממוצע או בחי' דיבור כנ"ל תזל כטל בחי' עליונה יותר כי אמירה רכה יותר פועל הקדושה כטל הסמוי מעין כי יש כמה בחי' השפעות יש השפעה נראות כמו הגשם משמים וכמ"ש והשמים יענו את הארץ ויש השפעה נסתרת כמ"ש אני ה' אענה את השמים וזה אין נגלה לנו וכן הארץ תענה את הדגן ואין נראה כ"כ מאין לוקח הדגן כח הצמיחה מהארץ.

אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם ופי' רש"י אמרתי באפיהם כו' ולהבין זה י"ל זה הפסוק לטובה כשיש ח"ו חרון אף בעולם אז כביכול י"ת מסתתר אותנו מפני המקטריגים בעולם שא"א להם לראות ולהסתכל עד שאין רואים אותנו כלל ואומרים אי' הם כי אין אנו יכולין לראותם כלל וזה ע"י שאנו משבחין אותו י"ת אי' מקום כבודו כנגד זה מדה במדה מסתירינו בצל כנפיו במקום שאין שום מקטרג יכול לראות אותנו וזהו שנתנו סימן על קריאת פרשה זאת הזיו לך כי לכאורה בפ' זו נכלל כמה מיני פורעניות אמנם זה רק בלבוש נגד המקטריגים ובאמת נכלל בזה לנו עם קדוש וכל מיני טובות והנה מצינו בזו"ח שבנקודת יו"ד נכללו כל החכמות ובאים כל שרי האומות ללמוד ממנה חכמות ומראית עצמה להם כנקודה שחורה ואומרת למה באתם אלי ומה תראו בי הלא אני נקודה שחורה אל תראוני שאני שחרחורת וכן אנו רואין שגם בוא"ו וזי"ן אין בהם לבנונות כלל רק שחרות וזהו להסתיר השפע מאוה"ע כי באמת היו"ד אף שמראית עצמה כנקודה שחורה זהו נגד האומות כנ"ל אבל לבני היכלא ורחימא דילה פותחת גנזי אוצרות וכן אותיות וז' הנ"ל וזה הסי' הזיו לך פי' אותיות הזיו שפי' אור הדר בהיר הוא רק לך שרק אתה תראה זיום ולא האומות כי נגדם נראה שחורות וכן שורת האזינו עד"ז וז"ש אף כשיש אף אז אי הם אי' הם מסתיר מאוה"ע ושריהם את ישראל אשביתה מאנוש זכרם שלא יהיו כלל בבחי' אנוש כשיש אף על האנשים רק מגביהם גבוה על גבוה שאינם כלל בגדר אנוש כי גוי אובד עצות המה קאי על אוה"ע ואין בהם תבונה להבין ההסתר הנ"ל וכתיב לעיל פן ינכרו צרימו היינו שיאמרו שהם טובים ואין עושים עמנו רעה אבל לא מה' הוא הטובות לכן מסתיר אותנו י"ת שלא יראו כלל בטובותינו:

או יאמר פן ינכרו צרימו שיעשו אותנו ח"ו נכרים כמו שהם באמת האפקורסים שמובדלי' מכלל ישראל ואינם מבינים שהן הן גבורותיו וכמו שאנו אומרים על נפלאותיך וטובתיך שבכל עת ערב ובוקר וז"ש ראו עתה גם בגלות כי אני אני הוא אני אמות ואחי' מחצתי ואני ארפא שהכל בהשגחה ואינו מניח אותנו ליפול ח"ו והן הן גבורותיו נגוף ורפוא תיכף ויש לנו קיום בגלות הכבד הזה השי"ת יגאלינו ב"ב אמן.

לו חכמה ישכילו זאת יבינו לאחריתם ע"ד שאחז"ל ע"פ אחור וקדם צרתנו כו' שאם לא זכה אומרים לו יתוש קדמך וז"ש יבינו לאחריתם שיהי' מבינים שאם לא יהי' טובים יהיו בבחי' אחרית לכל:

א"י ע"ד שכתבנו כבר על ענין היו"ד עמקים שהענין לעשות תשובה מעומק הלב ולהמשיך מבחי' עליונות והעומק שהוא שם ג"כ שג"כ שם יתגלה כבודו י"ת ע"ד משל הכתוב בס' בא' שנפל לתוך רפש וטיט וקודם שעלה אמר כיון שאני ברפש וטיט זה כבר אמשמש כאן אולי אמצא איזה דבר יקר וטוב וכן הי' שמצא אבן טובה למאוד עד"ז יכול האדם כשהוא מעומק גדול לחזור בתשובה ולהעלות הכל ולהיות זדונות נעשו כזכיות וגדולים בע"ת מצדיקים גמורים וז"ש לו חכמה ישכילו זאת שיבינו לאחריתם למקו' שהוא שם בבחי' אחרית ורמז ג"כ בזה כי אחרית עה"כ גי' כתר וז"ש אחרית כראשית כו' וצריך להמשיך לבחי' מלכות בחי' חכמה ע"ד אבא יסד ברתא וז"ש לו חכמה ישכילו זאת בחי' מלכות שהוא בחי' נוקבא נקראת זאת הי' ממשיכין לשם לחכמה וז"ש יבינו לאחריתם לבחי' אחרית עד שיהי' אחרית כראשית:

(לקוטים)האזינו השמים כו' ואמרו ז"ל שישעי' אמר להיפך ליתן האזנה לשמים וארץ גם אמרו ז"ל שמשה הי' קרוב לשמים הגם שהי' אז עומד בארץ רק הפי' במחשבתו ודביקותו והנה משה הי' במדריגה זאת ואדם אחר פעמים היא קרוב לשמים במחשבתו ולפעמים עד"ז הוא קרוב לארץ הגשמי' ועוסק בגשמיות כי א"א להיות במדריגה אחת תמיד עכ"ז צריך ליתן האזנה לשמים ולארץ שבין בהיותו במדריגה וקרוב לשמים ועוסק בדברי שמים הן בהיותו קרוב לארץ במסקו בארציות יהי' בתשובה שע"ז מרמז אוזן גי' ס"ג עה"כ רומז לעולם התשובה ובעל התשובה נקר' קרוב לשמים וכמ"ש ז"ל מקום שבע"ת עומדים כו' כי מוכרח לפרוש א"ע מתאוות וארציות יותר מצדיק גמור נמצא הוא קרוב לשמים:

ראו עתה כי אני אני הוא ע"ד אחד שמוסתר ומגלה עצמו ואומר ראו שאני כאן ואני הוא המדבר עמך ע"ד שאמר יוסף אני יוסף אחיכם כו כי פי המדבר עליכם וכל איש ישראל צריך להרגיש זה האלקות המסותר שבלבו: